

PUTEREA IERTĂRII

În timpul prigoanelor, când prigoneau și omorau pe creștini pentru credința în Hristos, au prins și pe doi frați călugări să-i muncească și i-au aruncat în temniță până a doua zi, ca a doua zi să-i scoată, să-i muncească și să-i omoare. Acești doi frați aveau vrajbă și pizmă între dânsii. Fiind deci ei în temniță aruncați, bătuți și munciți, unul umilindu-se cu inima, a zis celuilalt:

- Frate, iată mâine ne vor scoate la judecata lor și ne vor munci și ne vor omorî și vom merge către Domnul. Pentru aceea dar, vrajba și pizma ce a fost și este și acum între noi, se cade să o lăsăm, să ne împăcăm, să ne iertăm unul pe altul mai înainte de moartea noastră, ca să luăm, curați fiind, muncile și moartea pentru credința și dragostea lui Hristos și așa ne vom învrednici a lua cununile mucenicești din mâinile lui Hristos și vom fi primiți în ceata mucenicilor.

Acestea zicând, i-a făcut metanie, după obiceiul călugăresc, grăind:

- Iartă-mă, frate, ca să fii și tu iertat de mine și de Dumnezeu!

Iar acela, fiind biruit de vrăjmășească pizmă, n-a vrut nicidecum să-l ierte. Iar a doua zi, dacă s-a făcut ziua, i-au scos pe ei din temniță, ca să-i taie. Atunci cel care n-a vrut să se împăce și să ierte pe fratele său, văzând că vor să-l taie, înspăimântându-se, s-a lepădat de Hristos, iar pe cel de lângă el, crezând în numele Domnului, l-au tăiat. Pe cel ce s-a lepădat de Hristos, l-au întrebat:

- Pentru ce ieri nu te-ai lepădat de Hristos, ca să nu te fi chinuit?

- Când L-am lăsat eu pe Dumnezeul meu și nu m-am împăcat cu fratele meu, atunci și pe mine m-a lăsat și m-a părăsit ajutorul Lui și rămânând gol de Dânsul, m-am lepădat de Hristos. *(din cartea: Patericul Egiptean)*

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII: 24 - 30 AUGUST

Luni, Marți	07:30	- Sfânta Liturghie (09:00 - Parastas)
Miercuri	07:30 18:00	- Sfânta Liturghie - Sfântul Maslu
Joi	07:30 17:00	- Sfânta Liturghie (09:00 - Parastas) - Vecernia cu litie și Utrenia
Vineri	07:30 19:00	- Sfânta Liturghie (Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul) - Acatistul Sfântului Mare Mucenic Efrem cel Nou
Sâmbătă	07:30 17:00 18:00	- Sfânta Liturghie (09:00 - Parastas) - Vecernia - Acatistul Sfântului Ierarh Luca ai Crimeii
Duminică	07:00	- Utrenia și Sfânta Liturghie

Preot Paroh Iacobeanu Marius - Telefon: 0745.760.239

Preot slujitor Ciuche Eugen Ciprian - Telefon: 0744.862.191

Preot Ichim Gabriel, slujitor la Biserica „Acoperământul Maicii Domnului”, filia Parohiei Ortodoxe Lazaret, pentru persoane cu deficiență de auz - Telefon: 0742.973.355

Adresa: Parohia Ortodoxă Lazaret, Str. Digu Birnat nr. 19. Email: parohialazaret@yahoo.com

„În închisoare, fără Dumnezeu, fără rugăciune și fără iertare nu puteai să supraviețuiești.” (Părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa)

DIN OSPĂȚUL CREDINȚEI

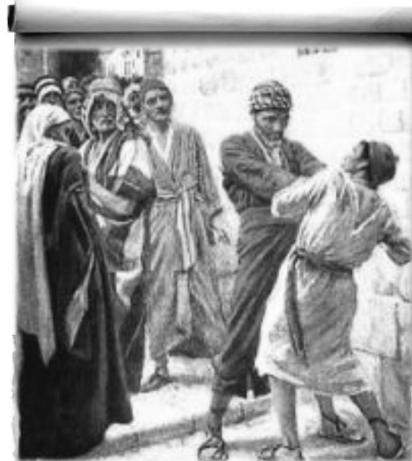
Publicație creștin-ortodoxă a Parohiei Lazaret pentru zidire sufletească, editată cu binecuvântarea Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului.

- 24 august -

Duminica a XI-a după Rusalii

PILDA DATORNICULUI NEMILOSTIV

(Matei XVIII, 23-35)

CUPRINS

2-3. Predica Evangheliei.

4. Cum ne lepădăm de Hristos.

5. Sfântul Ioan Botezătorul, înaintemergătorul mucenicilor.

6. Sfântul Varlaam, Mitropolit al Moldovei.

7. Vinovatul dovedit.

8. Puterea iertării.

cute, s-au întristat foarte și, venind, au spus stăpânului toate cele întâmplate. Atunci, chemându-l stăpânul său îi zise: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat. Nu se cădea, oare, ca și tu să ai milă de cel împreună slugă cu tine, precum și eu am avut milă de tine? Și mâniindu-se stăpânul lui, l-a dat pe mâna chinuitorilor, până ce-i va plăti toată datoria. Tot așa și Tatăl Meu cel cereșc vă va face vouă, dacă nu veți ierta - fiecare fratelui său - din inimile voastre.”

Iubiți credincioși, această parabolă este o formă prin care Iisus ne spune ce ne așteaptă dacă nu iertăm celor ce ne greșesc nouă într-un fel sau altul. **Dacă ești otrăvit de răutate contra aproapelui tău, postul nu are nici o valoare.** Pentru că noi ne purtăm adesea față de semenii noștri ca datornicul din parabola aceasta. Deși nouă ni se iartă foarte mult, noi nu iertăm decât foarte puțin sau deloc. În schimb, cerem cu neobrăzare să fim iertați mereu, ca și când Dumnezeu nu ar vedea fățărnicia și răutatea noastră. Pentru că și noi avem mare nevoie să fim iertați și ni s-a pus o condiție foarte ușoară: **„Dacă veți ierta oamenilor greșelile lor, și vouă vi se vor ierta greșelile voastre”.**

Să biruim din noi orgoliul, iertând pe semenii noștri și pe baza acestei iertări foarte mici să dobândim veșnicia, asta ni se cere. **„Cu ce măsură măsori, și se va măsura”; „nu judecați, ca să nu fiți judecați”; „iertati, și se va ierta vouă”** – condiții foarte ușoare, frați creștini! Numai să avem noi acest curaj al smereniei, bunătatea și smerenia inimii, ca să putem ierta cu adevărat...

Dar de ce suntem datori să iertăm? În primul rând, dacă nu iertăm, facem din viața noastră un adevărat iad. **Iertarea este fiica mai mare a dragostei.** Cine nu poate ierta, acela nu poate nici să iubească. Și cine nu-i poate iubi pe oameni, acela nu-L poate iubi nici pe Dumnezeu. Și ca să-L putem iubi pe Dumnezeu, trebuie în primul rând să fim împăcați cu semenii noștri. Să iertăm pentru ca să putem trăi în bună înțelegere cu oamenii și cu Dumnezeu. Pentru că noi nu putem trăi izolat, noi avem nevoie unul de altul. De aceea ni se spune: **„Să nu apună soarele peste mânia voastră”**, pentru că dacă trec mai multe zile fără să ne împăcăm, răul și ura cresc în noi. Sunt familii în care se întâmplă aceasta, familii în care soții nu vorbesc cu lunile, până ce ajung la divorț. Sunt frați sau rude sau prieteni care, din cauza unor intrigă, s-au certat și în loc să se împace de îndată, au tăcut și supărarea s-a adâncit și s-a învechit și acum le vine foarte greu să se împace. Cum poate un asemenea înrăutățit să se roage? Se roagă lui Dumnezeu? Dar Dumnezeu i-a pus condiția: **„iartă, ca să te iert”.**

Dacă te răzbuni, aceasta dovedește că ești stăpânit de slăbiciune și de instincte josnice. Iar a te stăpâni și a ierta este dovadă de mărinimie sufletească și dovadă că în tine e duhul lui Dumnezeu, care este duhul păcii. Cine se poate stăpâni la timp și cine uită jignirile, a stărpit din rădăcină orice urmă de vrajbă, pentru că cel iertat se simte cu adevărat umilit și nu mai îndrăznește să răspundă cu rău.

Unii nu se împacă pentru că fiecare se socotește îndreptățit: **„Eu să mă duc la el să mă ierte?! Nicidecum, să vină el, că e mai tânăr decât mine.”** „Eu nu am greșit cu nimic”. Și-l lasă așa. Sau, dacă totuși celălalt vine să-și ceară iertare, acesta nu-l primește. Ce-i de făcut? Sfatul Părinților din Pateric este așa: când tu vrei să-ți ceri iertare și celălalt nu te primește, gândește-te dacă nu cumva l-ai jignit în vreun fel și de aceea se poartă așa cu tine. **Umilește-te și smereste-te în inima ta și numai așa, smerindu-te, să te duci la el.** Să nu-i învinuim deloc pe

VINOVATUL DOVEDIT

Demult, trăia într-un sat un brutar renumit pentru pâinea sa. Dar, într-o zi, brutarului i se păru că sunt cam ușoare bucățile de unt pe care tocmai le cumpărase de la un țăran și le așeză pe cântar. Când colo, ce să vezi?! În loc de 1 kg, cât trebuia să aibă o bucată, fiecare cântărea doar 800 de grame. Supărat foc, omul s-a dus degrabă la judecătorie, spunând că țăranul înșeală lumea și ceru pedepsirea acestuia. N-au trecut nici două ceasuri și țăranul a fost adus în fața judecătorului, care l-a amenințat:

- Dacă este adevărat ce spune brutarul, că îi înșeli pe oameni la cântar, te bag imediat la închisoare.
- Să-mi fie iertat - zise țăranul - dar sunt nevinovat.
- Cum îndrăznești să minți? - sări brutarul. Chiar astăzi am cumpărat aceste bucăți de unt de la tine. Domnule judecător, trebuie să-î închideți pe acest om care a încercat să mă păcălească!
- Așa este, omule? - spuse atunci judecătorul. Este un-tul acesta al tău?
- Al meu este, însă, vedeți dumneavoastră, eu nu am prea mulți bani. Mi-am cumpărat un cântar, dar nu am mai avut bani și pentru greutatea, așa că pun unt pe un braț al cântarului, iar pe celălalt pun o pâine de-a brutarului, care - zice el - are 1 kg. Acum, dacă pâinea brutarului n-a avut 1 kg, eu ce vină am?

Auzind aceasta, judecătorul a cântărit imediat o pâine și, într-adevăr, aceasta nu avea decât 800 de grame. În locul țăranului, la închisoare a ajuns adevăratul vinovat, brutarul, care nu doar că înșela oamenii, dar mai dorea și să fie aspru pedepsit acela care greșește.

Cel ce vrea să înșele, singur se înșeală. Chiar dacă nu vede nici un om greșea-l sa, Dumnezeu îi vede păcatul; iar atunci când îl mai descoperă și oamenii, rușinea este cu atât mai mare.

„Cu nimic nu-L mâinii pe Dumnezeu atât de mult ca atunci când nedreptățești pe cineva.” (Sfântul Ioan Gură de Aur)

GHICITOARE:

Cine în pustiu striga
Cu glas mare și-ndemna:
„Pocăiți-vă, că vine
Cel mai tare decât mine!”?

(Sfântul Ioan Botezătorul)

SFÂNTUL VARLAAM, MITROPOLIT AL MOLDOVEI

Sfântul Ierarh Varlaam este considerat părintele limbii române literare. El s-a născut într-un sat din părțile Vrancei, în Baloteștii Putnei, dintr-o familie de oameni luminați și curați la suflet. Numele său de botez a fost Vasile. Din tinerețe în inima lui au răsunat cu temeinicie cuvintele evanghelice: „*Dacă voiești să fii desăvârșit, du-te, vinde averea ta, dă-o săracilor și vei avea comoară în cer; după aceea, vino și urmează-Mi*”. (Matei XIX, 21).

Călăuzit de aceste îndemnuri a luat calea monahismului, fiind călugărit cu numele de Varlaam, a fost numit egumen al mănăstirii și cinstit cu rangul de arhimandrit. În anul 1632, în timpul domniei voievodului Alexandru Ilias, prin lucrarea lui Dumnezeu, arhimandritul Varlaam a fost chemat să păstorească Mitropolia Moldovei. S-a bucurat de mult ajutor din partea bincredinciosului domnitor Vasile Lupu, sprijinit și de Sfântul Mitropolit Petru Movilă al Kievului, Mitropolitul Varlaam a înființat *prima tipografie românească din Moldova*, în anul 1640, pe care a instalat-o la Mănăstirea "Sfinții Trei Ierarhi" din Iași.

Înțelept apărător al dreptei credințe și al unității Bisericii Ortodoxe în vremuri tulburi, Mitropolitul Varlaam s-a ocupat îndeaproape de *organizarea Sindului de la Iași din anul 1642*, care a îndreptat și aprobat Mărturisirea de credință alcătuită de Mitropolitul Petru Movilă al Kievului în 1638, pentru a da clerului și credincioșilor ortodocși o călăuză în lupta lor împotriva rătăcirilor de la Sfânta Tradiție a Bisericii.

Mitropolitul a tipărit la Iași mai multe cărți ortodoxe: Cazania, Cele șapte taine, Pravila, Paraclisul Născătoarei de Dumnezeu și altele. A tradus din limba slavonă, împreună cu câțiva ucenici, lucrarea "*Scara*" a Sfântului Ioan Scărarul.

În anul 1641, evlaviosul Mitropolit Varlaam a așezat în Biserica "Sfinții Trei Ierarhi" *moaștele Cuvioasei Parascheva*, datorite domnitorului Vasile Lupu de Patriarhia Ecumenica de Constantinopol.

După ce domnitorul Vasile Lupu a pierdut scaunul domnesc în anul 1653, Mitropolitul Varlaam, dornic de liniște și de rugăciune, s-a retras la mănăstirea sa de metanie, Secu. A mai trăit patru ani, în smerenie, în rugăciune și în viețuire sfântă, strămutându-se la veșnicele locașuri către sfârșitul anului 1657. Marele Mitropolit Varlaam al Moldovei a fost înmormântat în zidul de miazăzi al bisericii Mănăstirii Secu.

Pentru râvna sa în apărarea dreptei credințe și pentru viețuirea sa, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a înscris în rândul sfinților, cu zi de pomenire la 30 august.

dușmanii noștri, ci numai pe noi înșine să ne învinuim. Pentru că dacă suntem cinstiți cu noi înșine, va trebui să recunoaștem că și noi le-am făcut vreun rău și ei îl țin minte. Întâi să te smerești pe tine înaintea lui Dumnezeu și apoi să te duci la fratele tău, smerindu-te din inimă - și atunci Dumnezeu va schimba starea sufletească a fratelui tău și împăcarea va avea loc numaidecât.

Dumnezeu este pretutindeni prezent în viața oamenilor. Nu ne dam noi seama de prezența lui Dumnezeu în fiecare suflet, dar El este în fiecare din noi și dirijează aceste stări sufletești și-i ajută pe oameni să înainteze către dragoste și bună împăcare, pentru că **Dumnezeu este dragoste** - așa este El definit - și de la înălțimea atotputerniciei Lui ne dirijează spre dragoste și împăcare. **Dacă noi nu-l putem ierta pe fratele nostru, se îndepărtează harul de la noi și ne pândesc ispitele și nu mai are cine să ne apere, pentru că Dumnezeu e întors cu fața de la noi.**

Și ca o regulă vă mai spun și aceasta: să nu-i vorbim de rău către nimeni pe cei care nu ne pot ierta. Chiar dacă ei ne bârfesc, noi să-i vorbim doar de bine, arătând altora calitățile lor - pentru că orice om are și calități, nu numai defecte. Iar dacă-i vorbim de rău, ei află și ura crește. Mai bine ne rugăm pentru ei, ca Dumnezeu să-i lumineze și să-i ajute să înțeleagă că și ei greșesc. Și purtându-ne cu blândețe, cu smerenie și bunătate neprefăcută, cu inima curată de orice semeție omenească, de orice răutate, se va face pace deosebită în noi - cum numai Dumnezeu ne-o poate da, mai ales acea pace launtrică, de care spune Iisus: „*Pacea Mea dau vouă, nu cum lumea vă dă*”.

Rostim zilnic această cerere, în rugăciunea Tatăl nostru, dar nu știm în ce măsură cererea „**și ne iartă nouă greșalele noastre**”, legată de afirmația noastră „**precum și noi iertăm**”, nu este mai degrabă o osândă pe care noi înșine o cerem de la Dumnezeu. Căci întâlnirea pe cale a celor doi datornici din parabolă ne reprezintă pe fiecare din noi. În parabolă se întâlnesc cei doi datornici și cel căruia i s-a iertat nu poate să ierte nimic celuilalt. Acesta ne reprezintă pe noi, cei care nu vrem să iertăm nici cea mai mică jignire din partea aproapelui nostru. Dumnezeu vrea să ne facă curați și blânzi pe dinlăuntru, să scoată toată otrava din noi prin acest efort mic de iertare. Sfântul Pavel spune: „**Fiți buni unul cu altul, fiți îngăduitori și miloși, iertați-vă unul pe altul, și Dumnezeu vă va ierta pe voi în Iisus Hristos**”.

Din ceasul acesta, gândiți-vă să vă iertați unul pe altul, iar dacă cel care vă e dușman se află la o distanță foarte mare și nu puteți ajunge la el să vă împăcați, măcar rugați-vă pentru el, ca Dumnezeu însuși să topească ura și ghemul acesta de răutate care apasă în piept. Rugați-vă ca și în el să se întâmple același lucru, iar când ne întâlnim unul cu altul, fără îndoială să ne îmbrățișăm și să ne împăcăm din inimă, să ne iertăm unul pe altul. Altfel, nu ne îmbrățișează și nu ne iartă nici pe noi Dumnezeu. Vă spun aceasta cu toată convingerea, din inimă va spun. **Fiți cu băgare de seamă și puneți la inimă toate acestea. Amin**”.

CUM NE LEPĂDĂM DE HRISTOS

Creștinii se leacă de Hristos atunci când cu buzele și prin cuvânt îi întorc spatele lui Hristos. Într-adevăr, aceasta este lepădarea de Hristos, aceasta este o faptă cumplită și pierzătoare, pentru că lepădarea de Hristos înseamnă a te lepăda de viață și a te arunca neîndoielnic în brațele morții. Dar mai este și o altă lepădare de Hristos, asemenea acesteia. Ea se săvârșește prin fapte și viață nelegiuită. Despre o asemenea lepădare vorbește Apostolul: **„Ei mărturisesc că îl cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele lor îl tăgăduiesc, urăcioși fiind, nesupuși și la orice lucru bun, netrebnici”** (Tit. 1: 16).

Există lepădare de Hristos cu limba, dar este și lepădare cu fapta. **Nu te mângâia cu numele de creștin, atâta timp cât nu trăiești în chip evlavios, ci duci o viață nelegiuită.** Cine disprețuiește porunca, acela disprețuiește și se leacă și de cel ce poruncește. Robul care nu arată stăpânului său ascultare este socotit necredincios. Așadar, ce rob al lui Hristos este acel creștin care nu ascultă de Hristos? **„Și pentru ce Mă chemați, zice Domnul, „Doamne! Doamne!” și nu faceți ce vă spun?”** (Luca 6: 46) **„Cine nu este cu Mine este împotriva Mea”** (Matei 12: 30) Orice călcător de lege nu este al lui Hristos, ci este împotriva lui Hristos, este potrivnicul lui Hristos, se leacă de Hristos, chiar dacă îi spune: **„Doamne, Doamne”**.

Te lepezi de Hristos dacă desfrânezi, dacă săvârșești adulter sau în vreun alt fel îți pângărești sufletul și trupul, dacă porți mânie asupra aproapelui tău și unelțești cum să-i faci rău, dacă îți întinzi mâna spre răpire și spre a prăda bunul străin, dacă minți, viclenești și îl înșeli pe aproapele tău, dacă clevetești, ocărăști și defaimi pe aproapele tău. Într-un cuvânt, **prin orice faptă nelegiuită săvârșită cu bună știință împotriva conștiinței, îi întorci spatele lui Hristos.** De câte ori aduci jertfă patimilor tale ca unui idol, de atâtea ori slujești acestora. Leapădă-te de patimi, ferește-te să săvârșești fapte rele, ascultă de Hristos și nu te vei lepăda de El.

Este ușor să te ferești de idoli din aur, din argint, din aramă și din lemn, dar de cei ce sunt înlăuntrul tău, adică de ceea ce este în inima ta, este foarte greu. **„Iar cei ce sunt ai lui Hristos Iisus și-au răstignit trupul cu patimile și cu poftele”** (Gal. 5: 24). Prin urmare, nu sunt ai lui Hristos cei care nu și-au răstignit patimile și poftele. Iar dacă nu sunt ai lui Hristos, atunci cugetă: cine sunt ei înaintea lui Dumnezeu? Care este rugăciunea lor? Care este jertfa lor?

O, câți creștini mincinoși, câți închinători la idoli se ascund sub numele de creștin! Pomul se cunoaște după roade, iar creștinul după credință și fapte bune. **„Arată-mi credința din faptele tale”** (Iac. 2: 18). Temeți-vă și feriți-vă să faceți rău aproapelui, ca să nu cădeți voi înșivă mai înainte în acel rău. **„Iată a poftit nedreptatea, a zămislit silnicia și a născut nelegiuirea. Groapă a săpat și a adâncit-o și va cădea în groapa pe care a făcut-o. Să se întoarcă nedreptatea lui pe capul lui și pe creștetul lui silnicia lui să se coboare”** (Psalmul 7: 14-16).

SFÂNTUL PROROOC IOAN BOTEZĂTORUL, ÎNAINTEMERGĂTORUL MUCENICILOR

Trimis de Dumnezeu în primul rând ca să facă cunoscut lumii pe Mântuitorul ei, Sfântul Înaintemergător întruchipează întru sine, în persoana

sa, toate virtuțile Cerului, toate virtuțile tuturor Proorocilor, ale tuturor Apostolilor, ale tuturor Mucenicilor, ale Îngerilor Cerești, ale tuturor Mărturisitorilor. El a făcut cunoscut lumii că Domnul Hristos Se arată lumii nu numai ca Mântuitor, ci și ca Luminător și ca Judecătorul lumii. Încă a dobândit Sfântul Înaintemergător mărturia Domnului că **„este cel mai mare între cei născuți din femeie”**. El este Întâiul Mucenic al Noului Testament între toți Sfinții Mucenici.

A pățit cu bucurie pentru dreptate dumnezeiască în această lume și prin aceasta a devenit întâiul model și întâiul însuflețitor al tuturor Sfinților Mucenici ai Noului Testament de la întâiul Mucenic Ștefan până în ziua de astăzi. Încă din pânțec fiind îmbrăcat cu sfințenie, a iubit înțelepciunea și depărtat de lume, a locuit în pustie ca în cer. A petrecut cu fiarele, acoperit cu păr de cămilă și încins cu o curea (semnificând stăpânirea tuturor pornirilor trupești), hrana lui era ca a păsărilor, se dedica numai lui Dumnezeu și își ținea în contemplare mintea netulburată de grijile acestei lumi.

El a trecut peste hotarele firii, și a botezat pe Hristos, Mântuitorul lumii. **Predica pocăința către mulțimile care veneau la el, atrase de viața sa îngerească și îi boteza în apele Iordanului în semn de curățire de păcatele lor, pentru a-i pregăti să îl primească pe Mântuitor.**

Nu s-a temut să îl mustre pe Irod pentru traiul lui nelegiuit cu Irodiada, care era soția fratelui său. În acea vreme, Sfântul Ioan era întemnițat în castelul lui Irod de la Maherus. În ura ei de moarte, Irodiada a sfătuit-o pe Salomeea, fiica ei, care dansase la un ospăț prilejuit de sărbătorirea zilei de nașterea a lui Irod, să ceară de la acesta capul Botezătorului ca răsplată. Sentința fu pe loc executată, un soldat îi tăie capul Sfântului Ioan în închisoare și îl aduse imediat, încă sângerrând, pe un platou, în sala de ospăț. Acest act sângeros pare să fi fost îngăduit de Dumnezeu pentru ca, după ce a fost Înaintemergătorul lui Hristos pe pământ, Sfântul Ioan Botezătorul să meargă să înștiințeze pe morții cei drepi de speranța în Mântuire, venirea apropiată a lui Mesia care trebuia să spargă prin Cruce porțile Iadului.

Glasul celui ce striga altădată în pustie strigă și în pustia nesimțitoare a lumii și oamenilor de azi: **„Pocăiți-vă! Pregătiți calea Domnului, drepte faceți cărările Lui...”**

* Ziua prăznuirii Tăierii capului Sf. Ioan, 29 august, este zi de post negru.*